

למדנו את השיטות בחיוב לרפס"ק בין אכילת בשר לאכילת גבינה - השיטת רש"י אחר גבינה ז' קינח
פדחה ונ"ג, ואחרי בשר ז' לחכות בדל"ג שמענת שבה. שיטת רמב"ם כרש"י אלא שאחרי גבינה לפי
הרמב"ם ז' בקינח דל"ג פדחה ואחרי אכילת בשר ז' לחכות ו' שעות מפני בשר שבין פשינים, ושיטת הבה"ט
ותוס' שאחר גבינה א"ז אלא נ"ג, ואחר בשר ז' או נ"ג קינח ופדחה - או סילוק פשטחן וברכפמ"ז.

1 'שו"ע יו"ד סי' פ"ט סעיף א' דברי המחבר ורמ"א... קודם שיאכל גבינה, וט"ז ס"ק א'

השו"ע חש עם השיטת רש"י ועם השיטת הרמב"ם, ופרמ"א פוסק שבשר הנמלא בין פשינים נקרא בשר עם
אחרי ו' שעות (כרש"י)

2 פתחי תשובה אות א'

השיטת השו"ע המחיר הפמ"ט עם בלועס תבשיל פרווה יש בו שומן בשר - ואצ"פ שלטא שייך כהן אף אחד
מפסחים - משום דלא פלוג!

3 רמ"א שם, ויש אומרים... ולפיכך, וביאור פמ"ט אות ו'

הרמ"א דכאורה בא לפרסוק כחוס' - ומעיקר דין א"ז לפתחין כדלעיל - וביאור מנפ"ט לפחמיר ולפתחין שצפ
מנקרו בזוהר. אלא ששיטת תוס' דין פפסק ע"ז ברכפמ"ז פוא במקרה ול"א שש קינח פדחה ונ"ג
אבל ע"ז נ"ג קינח ופדחה א"ז לפתחין כדלעיל - ופרמ"א דלא פזכיר קולא זו - פרי שלטא סמך על זה כדלעיל.

ופנה, בשיטת רש"י ורמב"ם אחרי שפתחין דלא מנינן אס אדיין ז' נ"ג קינח ופדחה -

4 ט"ז סוף ס"ק ב', ודבר פשוט... וש"ק ס"ק ז'

אחרי שצפ מנפ"ט פחמיר ברמ"א - לפי פס"ז אדיין ז' נ"ג קינח ופדחה ולפי פ"ק א"ז.

5 רמ"א שם בסוף, ויש מדקדקים... וש"ק ס"ק ח', וט"ז ס"ק ב', וכי ש"ד... פיוס אסור'

נכון לנפ"ט כרמב"ם, ופס"ז פביא יש לפחמיר ועם לרפס"ק בברכפמ"ז - שפרי לפי מנפ"ט אשכנז כחוס'
סילוק וברכפמ"ז פוא פציקר אף אס כבר אברו שש שעות.

6 'חידושי רצ"ק איג"ר ד"ה אחר אכילת בשר, ופ"ת אות ט', וצ"ח בתשובת ח"ס...'

רצ"ק דייק מלשון פרמ"א שאלו שנכון לפחמיר בו' שעות מ"מ בחולק - ואפשר עם בלועס - א"ז לפחמיר יותר
מששע יש לרקע ול"א לחכות שש שעות).

וכל זה מבשר לגבינה, אבל מבינה לבשר לרש"י ורמב"ם ז' נ"ג קינח ופדחה (לפי הרמב"ם נ"ג וקינח).
ולתוס' נ"ג בלעד - ובאז"ל א"ז כלום אבל לתוס' פביא מנפ"ט לפחמיר בו' כחו לפני בשר.

7 'שו"ע יו"ד סי' פ"ט סעיף ב'

השו"ע פסק כרש"י ורמב"ם ולא פחמיר באז"ל (ועם פרמ"א דלא פחמיר באז"ל)

8 בית יוסף או"ח סי' קצ"ט ד"ה ויש מחמירין

צ"פ זוהר אסור לאכול בשר וגבינה באותה שעה ובאותה סעודה, ומהר"ם פחמיר (לכאוו' לפתחין ו' שעות)
עם אחר גבינה (אבל דלא באז"ל)

9 רמ"א יו"ד סי' פ"ט סעיף ב'

יש מחמירין פיינן מהר"ם, אבל מנפ"ט לחכות אחרי גבינה קשה דוקא

10 ט"ז ס"ק ד', ונלע"ד...

לפי רש"י דוקא בגבינה מתולעת שצמח חזק יש מקום לדמותה לבשר ולחוש למענות. ולפי הרמב"ם פי'
מקום לפחמיר בכל גבינה קשה לדיבוק גבינה בין פשינים - אלא שלפי פס"ז סובר הרמב"ם שאין גבינה
שבין פשינים קרויה גבינה ורק בשר שבין פשינים קרוי בשר מנפ"ט

11 פרי מגדים סי' פ"ט משב"ת זב"ב ס"ק ז', ולדבריו...

לפי הפרי"ח, עם לרמב"ם גבינה שבין פשינים קרויה גבינה ומילא ז' לפחמיר בכל גבינה קשה.

ופנה, בפרק כל פבשר בחולין אחרי פסולא של אגרא וכו' שצסקה בדין פפפסק שבין אכילת בשר
לאכילת גבינה - כולל חיוב נ"ג - נכנסת פנא' לדין נגילת ידים בסעודה -

12 חולין דף ק"ה ע"א, אמר רב אידי בר אבין... חובה קרי ליה, ורש"י

נ"ג לפני הסעודה פיא מלוג דרבנן (משום קדושה ואסא תרומה שאינה נאכלת אלא בהפרה), מים אחרונים
פם חיוב משום סכנה שמא נשא במלח סדומית פמסוכן, אבל ל"א ידיו בין תבשיל לתבשיל לנקיות אין בזה
שום מלוג.

13 שם ק"ה ע"ב, אמר ר' רשות אמר רב נחמן... חובה, ותוד"ה דלא שנו... לאכול גבינה'

רבינו שמא דפ"י שלטא בא רב נחמן לחדש שום דבר אלא לפרש את דברי פבר"תא שמים אמר ר' רשות
כדי שלטא תחלק על פסולא עילי שחיבה נ"ג בין גבינה לבשר

14 'se בתוס', ונפרש ר"ת...

ש"ת ר"ת פ"א שר נחמן בא דלגב"ל את החיוב ל"א"ל י"ד' ב"ן בשר דלגב"ל דוקא ל"א שר"פ ל"אכ"ל
גב"ל ש"ת אחר"י בשר או אחר תבש"ל של בשר, אב"ל ב"ן תבש"ל של בשר דלגב"ל של גב"ל א"ל כ"ל.

15 'ש"ע י"ד י"ד סי' פ"ט סע"ג ד' דברי המחבר, ור"מ"א, ושו"ן... ע"כ, וביאור פ"א א"ל א"ל י"ד

פ"א פ"ט כ"ר"ת אב"ל פ"א פ"ט של דעת המחבר ש"ן פ"ו כ"מ"ש - ד"ח"ש ד"ש"ת ר"ש"י ד"ע"ל ש"י
ל"ח"ת אחר"י בשר מ"פ"ן פ"ש"מ"נ"ת

16 ר"מ"א ש, ונ"ג"א ע"כ"ו... ב"פ"ן ב"ד"ו"י

פ"א פ"ט כ"ר"ב"ן מ"נ"ל א"ל א"ל מ"ק"ל"ן ב"אכ"ל תבש"ל של גב"ל וב"א ל"אכ"ל בשר ב"ג"י"ל ד"ח"ד א"ל י"ד ק"ע"ח
ו"ד"ח"פ, א"ל אכ"ל תבש"ל פ"ר"ו"ל ש"ת"ב"ש"ל ב"כ"י בשר"י מ"ת"ר ל"אכ"ל גב"ל מ"ד א"ל"כ ב"ל"א כ"ל.

17 'ש"ע א"ל"ח סי' ק"ע"ג ס"א וב', ור"מ"ב ס"ק ב' וס"ק ד'

ב"ן ד"ע"ל ל"ג"ר א"ל י"ד ג"י"ל אב"ל ד"פ"י פ"א פ"ט כ"ר"ב"ן ק"ע"ח ו"ד"ח"פ - ו"פ"ח"כ"א פ"ק"ל ב"ש"ת"י"פ ב"י"נ"פ"מ.

18 'ש"ק ס"ק י"ט, ונ"ר"א"פ ...

פ"ש"ק פ"ק"ש"ל ש"ל"ק"מ"ן נ"ל"מ"ד א"ל ד"ן ג"י"ט ב"ר ג"י"ט - פ"ס"ל ב"ש"ל י"ר"ק"ו"ת ב"כ"י ב"ש"ר"י ב"ן י"ו"ו מ"צ"י"ק"ר פ"ד"ן מ"ת"ר
ל"אכ"ל א"ל פ"ר"ק"ו"ת ב"ח"ל"ב מ"פ"ן ש"ל"כ"ל ק"ב"ל"ו א"ל א"ל ב"ש"ר י"ש"ר"ו"ת מ"פ"ג"ש"ר א"ל א"ל א"ל ב"ש"ר ש"פ"י"פ ב"ל"ו"ז ב"כ"י -
ז"ל"כ נ"ק"ר"א ע"ת"ן א"ל ב"ר ע"ת"ן א"ל ו"ק"י"ל"ג ש"ב"ש"ר ב"ח"ל"ב ש"כ"ס"ל פ"ב"ל"ו"ז א"ל ע"ל"ו ש"ס א"ל"ס"ר (א"ל"כ"ל ב"ש"ר כ"ש"ר)
א"ל ב"ו כ"ד"י ל"פ"פ"ו"ק א"ל פ"ר"ק"ו"ת ל"ג"ש"ר"י (א"ל"כ"ל א"ל מ"ח"מ"ר"י"ס ש"ל"כ"ל ל"אכ"ל א"ל פ"R"ק"ו"ת ב"ח"ל"ב ל"כ"ת"ח"ל"פ אב"ל
א"ל נ"ת"ר"ב"ו ב"ח"ל"ב פ"כ"ל מ"ת"ר) - א"ל"כ"ל ש"פ"R"ק"ו"ת מ"ת"ר"ו"ת ב"ח"ל"ב מ"ש"ן מ"פ פ"ח"ד"ו"ש ב"ז"ל"כ ש"א"י"ל ל"פ"א"ת"ן ב"י"נ"פ"ן
ל"אכ"ל"ת גב"ל"פ"י? ו"ת"ר"י"ל פ"ש"ק"ל ש"כ"ו"נ"ת פ"ר"מ"א ל"מ"ר ש"א"פ"י"ל"ו א"ל פ"ו ב"כ"י ש"י"ו"ר"י מ"ש"ו"ת של ב"ש"ר ב"כ"ל ז"א"ת
א"ל פ"א"נ"פ"ג ל"פ"א"ת"ן אחר"י תבש"ל פ"ר"ו"ל ש"ת"ב"ש"ל ב"ו.

19 'פ"ת ש"ס א"ל ז', ... פ"ק"ד"ר"פ

פ"פ"ת א"ל ש"ל"פ"י פ"ש"ק"ל א"פ"י"ל"ו א"ל ד"ל"א פ"ו"י ש"ש"י"ס ב"ת"ב"ש"ל כ"ג"ד ש"י"ו"ר"י פ"ב"ש"ר א"י"ל ל"פ"א"ת"ן - ש"פ"ר"י א"ל י"ש פ"ס
ש"ש"י"ס ש"ו"ב ק"ש"ל מ"א"י ק"מ"ד ש"פ"ר"י תבש"ל ו"ב"ו ב"ל"ע"ת ב"ש"ר פ"ח"ו"ת מ"ש"י"ס מ"ת"ר ל"כ"ת"ח"ל"פ ב"ח"ל"ב.

20 'ח"ד"ו"ש"י ר"ע"ק א"ל"ר ע"ל דברי פ"ש"ק ס"ק י"ט ד"ר"פ ד"פ"ו ג"י"ט ב"ר ג"י"ט

ר"ע"ק א"ל א"ל ש"פ"ח"ד"ו"ש"י ב"ר"מ"א פ"א פ"א פ"ט ל"פ"א"ת"ן אחר"י א"כ"ל"ת תבש"ל ש"ת"ב"ש"ל ב"כ"י ב"ש"ר"י א"פ"י"ל"ו ב"א"ו"פ"ן
ש"ל"כ"ל ש"י"י"כ פ"פ"י"ת"ר של ג"י"ט ב"ר ג"י"ט - ו"פ"י"נ"ו ב"ד"ב"ר ח"ר"י"ל"ג ש"ת"ב"ש"ל ב"כ"י ב"ש"ר"י א"ס"ו"ר ל"אכ"ל"ו ב"ח"ל"ב - ו"פ"א
מ"פ"ו"ש"ל ב"ר"מ"א ל"ק"מ"ן ש"א"י"ן ד"ן ג"י"ט ב"ר ג"י"ט ב"ד"ב"ר ח"ר"י"ל"ג - ו"ב"כ"ל ז"א"ת א"י"ל ל"פ"א"ת"ן ב"ן א"כ"ל"ת"ו ל"ב"ן א"כ"ל"ת
גב"ל"פ"י? א"ל"כ"ל א"ל מ"ק"ר ל"ד"ב"ר"י פ"ש"ק"ל ש"א"פ"י"ל"ו א"ל י"ש מ"ש"ו"ת ב"ש"ר ב"ת"ב"ש"ל א"ו"י"נ"פ"ל ב"ש"ל"כ"ל ב"ש"י"ס ש"א"י"ל
ל"פ"א"ת"ן אחר"י א"כ"ל"ת"ו.

ו"פ"נ"פ"י, ל"ק"מ"ן ג"ר"א"פ ש"פ"ח"ו"ת"ך ב"ל"ד ו"כ"ן כ"ל ד"ב"ר ח"ר"י"ל"ג ב"ס"כ"ן ב"ש"ר"י נ"ג"ש"ל פ"ב"ל"ד ב"ש"ר"י א"ס"ו"ר ל"אכ"ל"ו ב"ח"ל"ב -
מ"פ"ן ש"ע"י"י"ד ד"ח"ק"א ד"ס"כ"י"כ"ל ב"ו"ל"ע" ב"ד"ב"ר ח"ר"י"ל"ג מ"פ"ס"כ"ן - ו"א"ע"י"פ ש"פ"א"ו ג"י"ט ב"ר ג"י"ט. א"ל"כ"ל י"ש ל"ח"ק"ו"ר - פ"א"ס
ח"י"ב"י"ס ל"פ"א"ת"ן אחר"י א"כ"ל"ת פ"ב"ל"ד כ"ו" אחר"י א"כ"ל"ת מ"ש"ן של ב"ש"ר א"ו ש"ד"י"ן כ"ת"ב"ש"ל ש"ת"ב"ש"ל ב"כ"י
ב"ש"ר"י? ו"ל"כ"א"ו"ר"פ"ל ד"ל"כ"ל א"ל ג"ר"ע"ק"ל ש"א"פ"י"ל"ו א"ל ש"א"פ"י"ל"ו תבש"ל ח"ר"י"ל"ג ש"ת"ב"ש"ל ב"כ"י ב"ש"ר"י א"י"ל ל"פ"א"ת"ן
ח"ר"י"ל"ג

21 'פ"ר"י מ"ג"ד"י"ס א"ש"ל א"ב"ר"פ"ס א"ו"י"ח סי' ת"ז"ד א"ו"ת ו', ו"ל"אכ"ו"ל ל"ק"מ"ן... ו"ל"י"ו

פ"פ"א"ת"ן ע"ל א"ס"ו"ר ל"אכ"ו"ל ל"ק"מ"ן ש"ת"ח"ך ב"ס"כ"ן ח"ל"ב"י אחר"י א"כ"ל"ת ב"ש"ר.

22 ר"מ"א ש"ס ב"ו"ד, ene, ... ו"ש"ק ס"ק כ"א

פ"ר"מ"א פ"ת"ר ג"ע"פ ב"ש"ר ו"ב"ח"ל"ב ב"ל"י ג"י"ט ב"י"נ"פ"ס ו"פ"ש"ק"ל ח"ו"ל"ך.

23 'ש"ע סע"ג ד', ור"מ"א, כ"ב"ר נ"ג"א ...

ש"י"ו"ר"י פ"ת מ"ס"א"ד"ת ב"ש"ר א"ס"ו"ר"י"ס ב"ח"ל"ב, ו"ל"י" מ"פ"ו"ת נ"פ"ר"ד"ו"ת ל"ב"ש"ר ו"ל"ח"ל"ב ו"כ"ן ס"כ"י"נ"ס - ו"פ"א"נ"פ"ג ל"ס"מ"ן א"ל
פ"ס"ו"ר"ס של ח"ל"ב

8 ויש מחמירין על ענמם שלא לאכול בשר אחר גבינה בעבודה אחת מפני שכתוב בספר הזוהר פרשת משפטים (קנה.) ו"ל
אשכחן דכ"ן מ"ן דל"כ"ל ה"א מ"כ"ל"ל ח"ד"א או ג"ע"ת"ח"א ח"ד"א או ב"ע"ו"ד"ת"ח"א ח"ד"א א"ר"ב"ע"י"ן י"ו"מ"ן א"ת"ח"ו"א ג"ד"א מ"ק"ל"ס"א ב"ק"ל"פ"י ל"ג"ב"י א"י"נ"ן
ד"ל"ע"י"ל"א ו"ס"י"ע"ת"ח"א מ"ס"א"ז"ח מ"ת"ק"ר"ב"ן ז"ה"ד"י"ה ו"ג"ר"י"ס ל"א"ת"ע"ר"א ד"י"נ"ן ז"ע"ל"מ"א ד"י"נ"ן ד"ל"א ק"ד"י"ש"י"ן ו"א"י א"ו"ל"י"ד ב"ר ז"א"י"נ"ן י"ו"מ"ן א"ו"פ"י"ן ל"י"ה נ"ש"מ"ת"ח
מ"ס"ע"ר"א ח"ר"א ד"ל"א ח"י"ה"י ק"ד"י"ש"א ע"כ"ל"ו ו"כ"ר"ז כ"ת"ב" ה"מ"ר"ד"כ"י (ח"ו"ל"י"ן ס"י ח"ר"פ"ו) ש"מ"ה"ר"מ" (ח"ש"ו"ת ד"פ"ו"ס פ"ר"א"ג ס"י ח"ר"ט"ו) ה"י"ה נ"ו"ה"ג ש"ל"א ל"א"כ"ו"ל
ב"ש"ר ז"ה"מ"ה ו"ח"י"ה אחר גבינה לפי שפעם אחת מסעודה לסעודה מ"ל"א גב"י"ה ז"י"ן ש"י"נ"ו ג"ו"ר ל"ה"ח"מ"יר ע"ל ע"נ"מ"ו ו"א"י"ן ז"ה כ"ח"ו"ל"ך ע"ל ה"ת"ל"מ"ו"ד
ו"ל"א כ"מ"ו"ס"י"ף ש"ה"ו"א ג"ו"ר"ע ד"ה"א ח"ו"י"נ"א פ"ר"ך כ"ל ב"ש"ר"א א"נ"א ל"ה"א מ"ל"ת"ח"א כ"ח"ל"א ב"ר ח"מ"ר"א ו"כ"ו"י ו"כ"ל ח"ד מ"נ"י ל"א"ת"מ"ו"ר"י א"נ"פ"ש"י"ה ל"ע"ש"ו"ת מ"ש"מ"ר"ח
ו"ז"ע"ו"ף ח"נ"י מ"י"ק"ל כ"י"ן ד"ג"ב"י"ה ו"ע"ו"ף ג"א"כ"ל"י"ן ב"א"פ"י"ק"ו"ך ע"כ"ו. ו"ה"א ו"ד"א"י ש"ה"ו"א ז"ל"ו ל"א ר"ח"ה ס"פ"ר ה"ו"ה"ר ו"א"פ"י"ל"ו ח"כ"י ה"י"ה מ"ח"מ"יר ע"ל ע"נ"מ"ו
מ"ש"ו"ת מ"ע"ש"ה ש"ה"י"ה ו"א"ע"י"פ ש"ה"י"ה מ"י"ק"ל ז"ע"ו"ף ח"י"י"ו לפי ש"ל"א ר"ח"ה ס"פ"ר ה"ו"ה"ר א"ז"ל א"נ"ו ש"ז"כ"י"ו ל"ר"א"ת"ו ט"ו"ב ו"נ"כ"ו"ן ל"ה"ח"מ"יר א"פ"י"ל"ו ז"ע"ו"ף

בגמ' מ'נין עוד גזרה שגזרו חז"ל כפרחקה מצירוב בשר וחלב-

1 פסחים דף ע' סוף ע"א, אין דשין את העיסה... את התער' (תנינא)

איסור דלעושי עיסה עם חלב או דלאפות פת בתער' משהו בשמן בשרי גזרה שמיא יוכלו את פתת פחלבית עם בשר או את פבשרית עם חלב. ובדיצבד- אס עבר ולע או אפס נאסרפ פתת דלאכילע בכע אופן

דקמן באותו פרק מ'נין סוגיא אחרת פאוסקת בדין מלכ עשירפ- מלכ שנילושפ במשקפ כמו יין שמן ודבש במקום מים- עין יולאים יד' חובת מלכת מלוכה באכילתו מפני שאיננע, לחס עוני, אביל דפי פחכמים בביריתא אין עליה חש חמ' ומותרת באכילע בפסח.

2 ע"ד ע"א, כדאמר רב ר' יפושע... בכא נמי כעין תוראי, ורש"י

רבי יפושע בן דוי אומר לבנו שלכא דלעושי עיסה בחלב דלורק מלות מלוה, אביל דמלות רשות פתיר לו דלעושי בחלב, ועל זה פקשו למנה דלא נאסרפ פאעיסה מחמת פגזירפ משהו בשר וחלב? דלעשנא קנח תקנו את פאבדות -נה שפתיר דפס פי' עיסה בדבש ולכא בחלב, ולפי פ, איבעית אימאי' דא אסרו חז"ל את פלשיה בחלב אדכא בלע כמות גדולה, אביל דלע עיסה קטנע -פחספקת דסעזיפה אחת בלבד דא חשש חז"ל שישכח שפתת חלבית.

ברמב"ם מ'נין פירוש אחר ב, כעין תוראי-

3 רמב"ם פרק ט' מאכלות אסורות העכפ כ"ב

דפי ברמב"ם פפיתר פוא ע"י פיכר שאיננע פת רגילע

4 ש"ע י"ד סי' ט"ז סעיף א' ורמ"א, דמותרין'

פשו"ע פסק כמו פאיכא דאמרי וכשני פפירושים ב, כעין תוראי'

5 חוות דעת סי' ט"ז חידושים אות ה',... שכבר נאסר' (תנינא)

פחות דעת אצן שפפיכר חייב דליות בשעת דלשפ שאחרי שכבר נאסרפ פפת שוב אין דל פיתר ע"י פדבקת איצה פיכר או ע"י שמחלקו דכמה בני אדם.

6 ע"ב בחוות דעת, וגם אינן מוציאים...

פחוו"ד מוס' שפפיכר שפתיר פרמב"ם פוא דאדס פרטי אביל דא למי אעופפ דמכור, אין פקונפ מכיר את משמעותו של הפיכר.

ואי"כ- דפי פחוו"ד אין דמפצע לייזר לחס חלבי או בשרי אפילו אס מדובר בלחמניות קטנות או משונות וגם אס ידפיסו אצפורה על פאעטיפה באותיות בולטות, (וכ"ש שאין דפתיר ע"י סימון באות קטננע).

7 פתחי תשובה סי' ט"ז אות ט', וכתוב עוד בתשובות מפר"י ט"ו.

דבר נאפפ אין פדירק דלאכילע עם גבינע עמנ- או עם בשר עמנ- איננע בכעל פאצרה ואצ"פ שיש לחשוש שאיכילעו מיז אחרי בשר- שלכא מ'נין שגזרו חז"ל באופן זה.

ופנה, את פאצרות פאלו מ'נין בגמ' בננע, דפת בלבד. פאחרונס דנמ באס שייק דאסור עם בשאר נאכילים שש"ש עם חלב או בשר אלוה דפביא לדי מכשול-

8 ט"ז סי' ט"ז ס"ק א',... כמו פפת דכאן'

שיטת פט"ז עם בתבילין שייק דאצור -אוסר אפילו בדיצבד.

9 נחלת לבי ע"ד ד"ה אין דשין, ... עכ"ד'

פנחמ ח'דק אסר עם ב"ן -וגם אסר דפוס' חמ' דדבר שחנקתו מן פסתם כשר דפסח.

10 פרי חדש שם ס"ק א', ולכא נפירא... זפיר בפי', ואין דלנ'...

פפר"ח חולק ואצן עין דלנע דחדש גזירות מצמנא אס אין פנדון דומה דאצירפ עמנ.

ע"כ אסקנו בפרחקות ששאו חז"ל כדי דמננע מלע בשר עם גבינע -איסור פאעלאפ, חיובי נג"י קיעח פדחפ ופמתנע, ואיסור לישת עיסה בחלב ואפ"ת פת בתער' שש באולי"ה. אתה נבא דברר איך פד'ן במקרה ואכן לע בשר בגבינע שלכא כדירק בישול- איזו תקנע ישנע דפתיר את פבשר ופגבינע באכילע.

11 ע"ב חולין דף ק"ז ע"ב, ... זה בזה' ולא' ע"ב, ... פדחפ מי דא בעי'

כשבשר וגבינע נעצים זה בזה דא נבלע שום עם של אחד בשני ואפי' קל"פ פחי'וננע דא נאסרפ. אביל שמננע מכל אחד נדבק בשני ואצוניס פדחפ במים לוניס. (וקמ"ל מתנ' שמתר דפחזיקס במאפחת או אין חוששן שיעזו זה בזה ויאכלם בלע פדחפ)

12 ש"ע י"ד סי' ט"ז סעיף א', וש"ק ס"ק א'

כשנפס יבשים דלמרי דא נדבק כלום ומותרים בלי פדחפ

¹³ חוֹלֵין קִי"א סוּף ע"ב, לִנְנוּן שְׁחַתְכוּ... וְרַשִׁי קִי"ב ע"א ד"ף קִישוּת, ... אִלּוּ בְּכֹתָחִי

אם הפגיעה פיתה ע"י דוחקא דסכינא - אם מה שחתק פי' חר"ף בלעז עם, פבלעז בסכין (מחיתוק דברים רותחים) ואין פדחה מוצלת, ואם חתק דבר שאינו חר"ף לא בלעז, ופי' זריק לפריות מותר ע"י פדחה - ובכד זאת בקישות ז' גרירה, הפעם לחיוב גרירה מפורש בש"ע -

¹⁴ שו"ע י"ד סי' ז' פ' ... מנקום פחתק', וש"ק ס"ק כ"א, דנדינא ... בפס יותר'

דבר שאין פדחה מנקם אותו בלעז ע"י גרירה

¹⁵ תורת הבית לפרשב"א בית רביעי שער ראשון, ויש איסור ... ואוח"כ בשר'

סכין שפי' מלובלג בשמנענת איסור וחתק בו בשר לא פותר הפשר בפדחה בלעז, אלא זריכים לשפשו

¹⁶ חוות דעת סי' ז' א' הביאורים, וז"ל עז' ... ופוא דבר שני'

לפי החו"ד לא פחמיר פרשב"א בדבר שני א"כ פי' עס דוחקא דסכינא (שפרי באופן זה פי' מדובר ברשב"א)

¹⁷ פרי מגדים משב"ת ז' סי' ז' א' ס"ק א' ד"ף וז"ל ... בשני'

פפ"מ ע"מ דבר ברשב"א שבדבר שני ז' שפשו' אפילו בלי דוחקא - א"כ בשר שגזע גבנינא שנינו זריק פדחה שפשו' (ופ"מ ע"מ פחמיר בכד בשר גבנינא שגזע זה זה)

ויו"א - שבשני דברים (בשרי וחלבי) שגזעו ז' אם יש להם דמיון א"ל כלום, דח ק"ת פדחה - ובא"א בפדחה - גרירה, אם אחר הפס שני לפי הפ"מ ע"מ ששני זריק שפשו' וע"ח ד"ף פדחה, ובדוחקא דסכינא אם חתק דבר שאינו חר"ף מותר בפדחה א"כ פיתה שמנענת אלע הסכין דאז ז' שפשו', ודבר חר"ף בלעז אין פדחה שפשו' וגרירה מוציאות.

¹⁸ שו"ע י"ד סי' ז' א' סעיף ע' וש"ק ס"ק ד', ופתחי תשובה אות ד', ... עס גבנינא'

לפי הש"ק דחם מותר בפדחה, ולפי הפ"מ ע"מ פלחם בולעז אין פדחה מוציאה

¹⁹ שו"ע י"ד סי' ז' א' סעיף ב' דברי פנחבר

איסור לטרום חיוב פדחה שמה ישכח ולא ידע אלעז אם בין כך אין פדחה לטרום אותו דבר בלי פדחה

²⁰ שו"ע י"ד סי' קכ"א סעיף פ' ורמ"א, והכי נלפ"ן

כ"ע הפעם פדחה מותר לטרום בו לטרום באקראי

ופנ"ב, למדען בשני שומרי דפחזיק בשר גבנינא באותה מנפחת ואין חוששים א"כ יעזו זה זה -

²¹ שו"ע י"ד סי' ז' א' סעיף פ' ו-ו' מחבר ורמ"א, וש"ק ס"ק כ"ב, כ"ג, כ"ד

איסור לפניה כותח מאלעז ע"י פמלח מפני שיש לחשוש שיפול לתוך הפמלח ויפא נכר ומחילא אינו בא ע"מ ו"א יר"ש בדבר ויתנו לתוך הפשר, אבל מותר לפניה אות פכותח ע"י פחמ"ז מפני שאפילו אם יפול לתוכו יבטל, ובשר ע"ד חלב מותר מפני שגפריים מן פתצרות, ויש מחמירים לכתחלה.

אלא הינו רואה לדברים אלו עיקר ואין לנו לגזור גזרות מדעתינו
דדבר שלא נזכר בתלמוד אולי ישכח שיחד הכלי לבשר ויצוא
לאכול התכלין בחלב כיון שאין לו דמיון לדין זה עם דין המזוכר
בתלמוד:

¹⁰ ולא נהירא דשאני הכא דסתם לחם עשוי לאכול עם בשר ועם חלב
ואין דרך לייחד לחם לחלב לבדו ולחם לבשר לבדו ולפיכך יש לגזור
שמה יצוא לאכלה עם בשר, אבל דברים אחרים כגון מדוכה וכיוצא
שיש מהם מיוחדין לבשר ומהם מיוחדין לחלב וכן כשדכין התכלין
דכין התכלין שרויין לאכול עם בשר במדוכה של בשר והתכלין
שרויין לאכול עם חלב דכין במדוכה של חלב לבדו אע"פ שהוא
מתחילה לא ייחדה לא לבשר ולא לחלב אלא היחה מיוחדת לבשרים
לבד מ"מ כשחוזר ומיחדה לבשר לבד מיזכר זהיר זה.

¹⁵ ויש איסור שצריך שפשוף גדול, כגון דבר
שמין²⁴² שנתקנה בהיתר כמנקר בשר וחותר
חלבים ואחר כך בשר,

בשר וחלב

אכילת בשר עם גבינה

בשר וגבינה שנגעו זה בזה (בזמן):
 יבשים למדי. מותרים
 חלב קצת. טעונם הדחה (פמ"ג שפשוף)
 חלב שנגע בחלב קצת. הלח טעון גרידא
 נגעה ממש שנגע בחלב קצת. הנוגע מותר משום שהאיסור בטעם בלבד
 לחם שנגע בחלב קצת. ש"ק-הלחם מותר. ע"י הדחה / פמ"ג-אסור
 יבש שנגע בפמ"ג. היבש טעון שפשוף / חו"ד-הדחה
 יבש שנחתך בסכין שטעניו שמענתי. שפשוף
 דבר חריף שנחתך בסכין שיש בו בעיות. אסור חלק ממש

העלאת בשר עם גבינה

מטפחת אחת ואינם נוגעים זה בזה: מותר
 נגיעת בשר וגבינה לכתחלה:
 אם תמיד מדיוחים אותם קודם אכילה. מותר
 אין דרכם ע"י הדחה דוקא. אסור
 שימוש בכע"ב שרי נקי לגבינה בזמן: מותר באקראי
 העלאת בשר וגבינה על השלחן שסודר ע"יו: מותר
 העלאת בשר וגבינה על השלחן שאוכל ע"יו:
 אדם א"י אסור
 ב' בנ"א המכירים בא"פ ואינם מקפידים צמ"צ-אסור
 ב' בנ"א המכירים בא"פ ומקפידים צמ"צ-שוא-אסור / רש"ע-מותר
 ב' בנ"א שאינם מכירים בא"פ-מותר
 אחרים המקפידים צמ"צ-אסור (לא פוגע)
 ע"י הפסק מפה או פת שאין אוכלים ממנה. מותר
 ע"י הפסק דבר גבוה קצת שאינו רגיל להיות שם אף שמשתמשים בו. ב"י-ספק / רא"י-מותר

אכילת בשר וגבינה זה אחר זה

בשר: גבינה: ראב"ם (ש"ע) ב"ו שעות / בה"ל קיעוח הדחה ונט"י או כרמ"א (רמ"א קיעוח הדחה נ"ל וברמ"א מנגע-שעה, נכון: 1)
 לעיסת בשר: ראב"ם: כ"ו שעות (ש"ע) / רש"י קיעוח הדי' נט"י (רע"א) / ע"מ א"א עם שעה א"א (לחכות יותר)
 בעצת בשר שבין השיעם משירי ארוחה שפגעו' שעות: גבינה: ראב"ם א"א כ"ס / רש"י דיעו כאחרי בשר (ש"ע)
 טעמית מרק צח של בשר: גבינה: רש"י ורמב"ם קיעוח ונט"י ימים / רש"י דיעו כאחרי בשר (ש"ע)
 בעצת מרק צח של בשר: גבינה: רש"י ורמב"ם (ש"ע) / ראב"ם קיעוח
 תבשיל של בשר: גבינה: ר"ת נט"י (ש"ע) / רבינו שמואל דיעו כאחר בשר (מנהג ברמ"א)
 תבשיל של בשר: תבשיל של גבינה: ר"ת א"א כ"ס (ש"ע) / רבינו שמואל דיעו כאחר בשר (מנהג ברמ"א)
 תבשיל שנתבשל בכ"ב בשרי: גבינה: א"א כ"ס (ש"ק) א"א א"א הכ"ל מלוכלך, באה"ט. ואפי' אין ס' כנגד העכ"ל (זו"ל גבינה: דיעו כבשר וגבינה)
 גבינה קשה וחריפה: בשר: רש"י דיעו כבשר ואח"כ גבינה (רמ"א) / ראב"ם, פרי"ב כר"י / ט"ז ק"י נט"י (ש"ע ק"פ נט"י)
 גבינה קשה ואינה חריפה: בשר: רש"י קיעוח הדחה ונט"י / ראב"ם י ט"ז קיעוח ונט"י / פרי"ב ו' שעות
 גבינה רכה: בשר: קיעוח הדחה ונט"י (בע"ה) / מהר"ם ה"י מחמיר כבשר ואח"כ גבינה / ראב"ם קיעוח ונט"י
 חמה: זו"ל: א"א כ"ס

(שירי פת של זה אסורים עם זה נהגו לייחד מנהג עבש ונחמ"ל. נהגו לסמן כ"י חלב)

עיסת בשר עם גבינה או אכילת אסורה אסורה אכילת עם בשר חלב

כמות קטנה (כדי אותה סעודה): רש"י. מותר (ש"ע)
 גדולה שחטכו. פ"ת. אסור
 אם יש ע"ו היכר: ראב"ם. מותר (ש"ע)
 למכרו לאא שאינם מכירים היכר ופ"ת. אסור